

Isten Egyházának Gyülekezetei

Tubal

Tubál Jáfet ötödik fiaként van említve az 1Mózes 10:2 versben. Ezután nevét általában testvérével Mésekkel együtt említi meg a Szentírás, aminek fő oka az, hogy Mések és Tubál együtt alkot egy nagy népet, illetve teszik ki egy nagy népnek a két ágazatát. Ez a nagy nép az orosz nép, vagy egy korábban használt kifejezéssel élve, ők a “nagyoroszok”. Ezt a beazonosítást egyöntetűen osztják úgy a bibliai kommentárok, mint a nemzetek eredetével foglalkozó körök is. Mések, Tubál (és Madai, az ukránok, vagyis a “kisoroszok”) a jáfetita népek azon elemeit képzik, akik apjuk után határozottan a kaukázusi (vagyis a fehér) rassztípus jegyeit viselik inkább, mint az egyéb jáfetita népek mongoloid vonásait. Esetükben tehát teljesen korrekt az eurázsiai megnevezés.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Email: p.poli@mailcity.com

Copyright © Póli Pál, 2016 Isten Egyházának Gyülekezetei

Minden jog fenntartva. A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törlés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

Weblap: www.churchofgod.hu

Tubal

Tubal nevének több jelentése van, így az SHD #8422 szerint a név jelentései: “te előhozatsz”, a *yabal* szótövből (#2986), ami jelenthet; előhozni, előteremteni, tenni, viselni, stb. Az *Encyclopedia Judaica* szerint a Tubal generikus jelentése kovács, a *ybl* (elkészíteni) szótövből eredendően.

A szabinok és a két Ibéria

Az egy teljesen megalapozott, noha meglepő tény, hogy nem túl sok idővel a nemzetek bábeli elválasztása után, vagyis valamikor az i. e. 2200-as évek körül Tubál nemzetsége az európai Ibér félsziget észak-keleti területein telepedett meg, majd onnan tovább terjeszkedve egyes

elemek az itáliai félsziget középső részeit vették birtokukba. Az itáliai részeken hozzávetőleg egy időben jelentek meg a jávánita kittimitákkal, vagyis a későbbi latinokkal, akik a tőlük valamelyest délebbre fekvő vidékeket foglalták el. Ezt az eseményt a Jásár könyve vázolja fel, oly módon, hogy a történetet Ábrám életének a kilencvenegyedik és a kilencvenkilencedik éve közötti időkeretbe helyezi:

Jásár 17:1-2 ¹ És abban az időben, Ábrám életének kilencvenegyedik évében, Kittim gyermekei háborút indítottak Tubál gyermekei ellen, mert amikor az Úr szétszórta az emberek fiait a föld színén, Kittim gyermekei elindultak és birtokba vették Kanopia síkságát, és ott városokat építettek maguknak, és a Tiber folyó mentén éltek. ² És **Tubal gyermekei Tuszkanában éltek**, határaik elérték a Tiber folyót, és Tubal gyermekei várost építettek Tuszkanában, és azt **Szabinának** nevezték, apjuk, Tubal fia, Szabina neve után, és ott laknak a mai napig.

Jásár 7:7 És Tubál gyermekei Tuszkána földjét lakják, Pasia folyója mellett.

A Jásár könyve szerint a szabini nők elrablása Ábrahám életének kilencvenes éveiben történt meg, tehát itt valóban nagyon korai történelemről beszélünk. A Jásár könyvében le van jegyezve Tubál három fiának neve is: *“És Tubál fiai voltak Árifí, Keszed és Táari.”* (Jás. 7:7). Szabina tehát nem közvetlen fia, mint inkább egy utódja, valószínűleg unokája volt Tubálnak. A tubalita nők a rendkívüli szépségükről voltak híresek a korai antik világban, és ez oknál fogva a föld királyai, hercegei és nemesei mindannyian közülük való nőket kívántak feleségül venni magukhoz (Jás. 17:5-6). A tubaliták büszkék voltak szépséges leányaikra és alaposan megválogatták azt, hogy kikhez adják feleségül azokat. Érdekes módon ennek van egy modern, bár némileg elferdült megfelelője a nemzetközi internetes párkeresés formájában, ahol nyilvánvaló az a jelenség, hogy az orosz nők (így Tubál leányai is) még manapság is a legnépszerűbb és legkeresettebb “mátkák” szerte a világ módosabb köreiben. - A mellékelt ábrán egy modern tubalita nő arcképe látható. A jásári leírás szerint, egy a kittimitákkal való konfliktus után a szabiniak megesküdték arra, hogy nem adják leányaikat Kittim fiaihoz, aminek a fentiek fényében nagyobb nyomatéka volt, mint azt elsőre gondolnánk. A kittimiták részint nem kívántak szégyenben maradni, részint pedig kívánták maguknak Tubál leányait, így egy adandó alkalommal elrabolták a szabini nők egy csoportját (Jás. 17:8-10), aminek legendás története a mai napig fennmaradt. Kittim fiainak és Tubál leányainak gyermekei aztán a béke eszközeivé lettek egy újabb konfliktus kirobbanásának alkalmával (Jás. 17:11-15). A Jásár könyvében még egy további említés található az itáliai tubalitákról, ez azonban már egy néhány száz évvel később történt esemény kapcsán, amikor is a kittimiták háborút indítottak ellenük és legyőzték őket és a környező szigetek jávánita népeit, Izrael Egyiptomba való költözésének hetvenegyedik évében (Jás. 61:24-25). A szabini nők elrablásának általunk jobban

ismert latin, illetve római mondák szerinti változatában Róma megerősödésével alávetettek tették a szabiniakat és umbereket (vagyis a tubalítákat) és ekkor sokuk beolvadt a latinokba az Itália mentén fekvő szigetek jávánita népelemeivel együtt. Az itáliai tubalíták egy része így távoli jáfetita unokatestvéreik, a kittimiták részévé lett, ami további kaukázusi színezetet adott ennek a latin népnek. Mindenesetre a Jásár könyvében leírtak teljesen megfelelnek a római mondákban is fennmaradt történeteknek, noha a római mondák kronológiailag későbbre teszik az eseményt.

Tubál legelső állomása azonban nem az itáliai, hanem az Ibér félsziget volt, aminek Tubal nemzetségei voltak a legelső lakosai az özönvíz után. A katalán eredetmondák lenyűgöző részletességgel őrizték meg a történeteket. Eszerint Jáfet fia, Tubál, Jaffából hajózott el a teljes családjával, és az Ibér félsziget észak-keleti részén, a Mediterrán tengerbe folyó Frankoli folyónál kötött ki. Tubalnak három fia volt, névszerint Tarraho, Iber, és Szemtofail (A Jásárban Tárai, Árifi és Keszed). A területet birtokba véve i.e. 2157-ben (!) megalapította Tarraho városát (ma Tarragona), amit fia után nevezett el. Valamivel később az Ebro folyóig jutottak (ahogy magát a félszigetet, úgy ezt a folyót is Tubal fia, Iber után nevezték el). Az elbeszélések szerint valami 100 évvel ezt a honfoglalást követően, még maga Noé is meglátogatta Tubal családját Ibériában. Tubal 155 éven át uralkodott, és az eredetmondák egyes változatai szerint feleségének neve Noya volt, s halálának idején 65000 utódot mondhatott magáénak. Tubal a mai Cape St. Vincent-nek nevezett portugál városban halt meg, amikor éppen Mauritánia szigetének elfoglalására készült. Halálával fia, Iber lett a király. A portugál **Setúbal** városa ugyancsak Tubalhoz vezeti vissza eredetét, ahogy Toledó és az olasz Ravenna városai is. Az ősi katalán legendák tartalmát a spanyol gesták is magukban foglalják, mint az Aragoni IV. Pedro által 1370 körül megírt *Chronicle of San Juan de la Peña*. Egy még korábbi ilyen leírás 1280-ból maradt ránk a tudós-királytól, vagyis X. ("Bölcs") Alfonz kasztíliai királytól. Még korábban (750-ben) az arab

hódítók is lejegyezték azt, hogy Ibériát Tofali (Tubál) három fia osztotta fel maga között (Tariq ibn Ziyad, *"Az Ummayyad Hódítások Hispániában"*). Az arab leírások lényegében megegyeznek a katalán eredetmondák tartalmával. A katalánok mellett még a baszkok tartják magukat Tubál leszármazottainak, akik Tubál egy Aitor nevű utódjától származtatják magukat (Lásd. Agustin Chaho, **The Legend of Aitor**). Tény, hogy ennek a két enigmatikus népnek az eredete rendkívül vitatott, de a jelek arra mutatnak, hogy őseik valóban Tubál hátramaradt elemei voltak. Emellett Jeromos, a Seville-i Izidor és a welszi Nennius is megemlékeztek arról, hogy Tubál volt az őse az eredeti ibér törzseknek, ahogy Itália némely törzseinek is. A hátramaradt tubalita elemek esetében a rendkívül hosszú idő folyamán mindenképpen volt keveredés az újonnan betelepült népekkel.

Tubal bizonyos elemei tehát az Ibér félszigetről vándoroltak Itáliába, s a korai ókorban Európa egyik legjelentősebb népének számítottak. A gondviselés azonban úgy hozta, hogy hosszú távon ősapjuk testvére, Mések mellett találjanak végleges otthonra. Európa nyugati felén csupán kisebb elemek maradtak hátra, akik nagyrészt beolvadtak az ibér, illetve itáliai félszigetek későbbi lakosságába.

Azt homály fedi, hogy egészen pontosan mikor indultak útnak nyugatról keleti irányba, ahogy azt is, hogy meddig tartott a vándorlásuk, míg túljutottak a Kaukázuson. Annyi azonban bizonyos, hogy i.e. 1100-ban, Tiglát Pilézer asszír király idejében már az asszíroktól kapunk róluk leírást. Vagyis ezer esztendővel az után, hogy Tubál megvetette lábát Ibériában, a Kaukázuson túl tűntek fel a mai Grúzia területén, s az asszírok *Tabal*-ként utaltak erre a *Tegarama* (Togarma) illetve *Mushki* (Mések) mellett élő népre. Érdekes, de nem meglepő módon azt a területet, ahol először megállapodtak a hosszú vándorút után, a "Kaukázusi Ibéria"-ként ismerték az ókorban, nyilvánvalóan ugyancsak Tubál Iber nevű fia, illetve korábbi lakhelyük után. Josephus zsidó történész Tubál leszármazottaival azonosítja az általa Thobelitáknak nevezett kaukázusi ibéereket. A görögök *Tibarenoi*-nak, a rómaiak pedig *Tibareni*-nek nevezték őket.

Grúzia fővárosa, Tbiliszi ugyancsak utánuk lett elnevezve, noha a későbbiek folyamán innen is tovább terjeszkedtek, a mai Tobolszkba és onnan tovább egészen Szibériáig. A grúzok magukat Tubál, Tógarma és Mések leszármazottainak vallják, ami megalapozottnak mondható.

A Tubállal foglalkozó bibliai ígerészek, illetve próféciák:

1Mózes 10:2, 1Krónika 1:5, Tubál Jáfet egyik fiaként van listázva.

Tubál egyike azon nemzeteknek, akik nem ismerik az Urat és az ő dicsőségét, és a végidőkben (a keleti) Jávánitákkal van asszociálva.

Ézsaiás 66:19-20 És tesztek köztök jelt, és küldök közülök megszabadultakat [már hazatért izraelitákat] a népekhez, Tarsisba, Pulba és Ludba, az íjjászokhoz, **Tubálhoz** és Jávánhoz; a messze szigetekbe, a **melyek rólam nem hallottak, és nem látták dicsőségemet**, és hirdetik dicsőségemet a népek között.²⁰ És elhozzák minden testvéreiteket minden népek közül ajándékkul az Úrnak, lovakon, szekereken, hintókban, öszvéreken és tevéken szentségemnek hegyére Jeruzsálembe, így szól az Úr, a mint hozzák Izraelnek fiai az ajándékot tiszta edényben az Úrnak házába.

Ebből az idézetből még azt is levonhatjuk, hogy a "Jákob nyomorúsága" (*Jer. 30:7*) alatt végbemenő izraelita népek üldözésekor, és a velejáró szétszóródásukkal elemeik egyebek mellet Oroszországban fognak ideiglenesen menedékre lelteni – tegyük hozzá, a történelem furcsa fintoraként. Izrael helyreállításakor pedig a már megszabadult izraeliták vezetnek haza a keletre szakadt testvéreiket és hirdetik a népeknek az Úr nevét. Ez tehát Krisztus visszatérése után nem sokkal fog megtörténni.

Ezékiel próféciáiban a jáfetita testvérnépek, Jáván, Tubál és Mések együtt vannak megemlítve, mint akik Tírusszal kereskedtek, illetve amint Mések és Tubál nagyszámú, pusztító népessége ítélet alá esik:

Ezékiel 27:13 Jáván, Tubál és Mések, ezek a te kalmáraid; rabszolgákat és rézedényeket adtak cserébe áruidért.

Ezékiel 32:26 Itt van **Mések-Tubál és minden sokasága**, körölte vannak ennek sírjai, mindnyájan körülmetéletlenek, fegyverrel megölettek, mert félelmére valának az élők földjének.

A "Góg Magóg háborúban" Mések és Tubál Góg fejedelemsége alatt áll, és velük együtt indít harcot a helyreállított Izrael ellen (*Ez. 38:2-3, 39:1*).

